

Legyetek erősek és bátrak!

(konfirmációi)

Lectio: Ef 3,14-21

Textus: 5 Móz 31,6-8. 12-13

Kedves Testvéreim! Ezeket az Igéket a magyarországi bibliaolvasó kalauz szerint a héten olvashattuk: **Legyetek erősek és bátrak!** Milyen áldott bátorítás ez mindnyájunk számára! Nem csak a konfirmáló ifjak számára áldott bátorítás ez, hanem a szülők és keresztszülők, valamint az egész gyülekezet számára.

Amikor a gyermekeket megkereszteltük a szülők és keresztszülők ezt az ígéretet kapták: **Én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig!** Itt is erről van szó. Itt a hatalmas, világot teremtő Úr Isten szólal meg így és adja ezt a bátorítást Mózesnek: **Legyetek erősek és bátrak, ne féljete, ne rettegjete, mert az Úr, a te Istened, maga megy veled!**

Az életünk tele van félelemmel. Sokszor bátortalanok vagyunk. De az Ige bátorít bennünket: Ne féljete! Ezt a bátorítást kapták a szülők. Már a keresztelések alkalmával ilyen bátorítással indulhattak a ti szüleitek.

Nagy dolog az, Testvéreim, hogy az ember meghallhatja az Úr Isten biztatását. Sokszor az emberektől lekicsinylő szavakat hallunk. Ó, milyen gonosz ez a világ! Mennyi szeretetlenség van az ember szívében! Vagy sokan mondják: Isten elfeledkezett rólam! Velem már az Úr Isten sem törődik! De nem így van, mert látod, a mai Igében is Isten bátorít és biztat bennünket, mint ahogy Mózeset is biztatta. Isten bátorítása eloszlatja a Mózes félelmét és a nép félelmét is.

Hogyan is kezdődik az Ige? **Legyetek erősek!** No, de éppen azt tapasztaljuk, hogy nap, mint nap egyre gyöngébbek leszünk. Egyre jobban fogy az erónk és akkor honnan vesszük az erőt? Bizonyos, hogy nem a fizikai erőre gondol Isten, amikor biztat. Szükség van a testi erőre is, de itt nem erről van szó! Éppen ellenkezőleg: a lelki erősödésről. Úgy, ahogy hallottuk az Efézusi levélből is, hogy a belső embernek kell megerősödni.

Ám hogyan lehet megerősödni? Mindenek előtt az által, hogy naponta olvassuk Istennek a szent Igéjét. Az Isten szent Igéjéből kapunk bátorítást arra nézve, hogy megfussuk a pályánkat, ahogy Pál apostol mondja, hogy hitünket megtartsuk és elnyerhessük a hervadhatatlan koronát.

Hogyan lehetünk erősek? Úgy hogy naponta kezembe veszem a Bibliát, összegyűjtöm a családomat és együtt olvassuk Isten tanácsát, bátorítását.

Hogyan lehetünk erősek? Úgy, hogy az Istent magasztaljuk, Istent dicsőítjük. Sok ember életéből elmarad az Isten dicsőítése. Pedig még az oktan kicsi madarak is már hajnalban magasztalják Teremtőjüket! S akkor éppen mi, emberek ne magasztalnánk Istent? Dicsőítsük Őt, mert erőt, egészséget adott és így munkálkodhatunk a családjunkért. Dicsőítsük Őt a gyermekekért, az unokákért.

Dicsőítsük Őt azért, mert szeretetet adott a szívünkbe mások irányába. Dicsőítsük Őt, mert másokat is segíthetünk, támogathatunk. Nagy dolog ez, Testvéreim!

Azt is halljuk az Igéből, hogy legyetek bátrak. Olyan helyre kell bemenjenek, ahol ott az ellenség. Erős és hatalmas ellenség.

A mi életünkben is ott van a nagy ellenség, a sátán, aki örökké támadja azokat, akik a Krisztust követik. Hitünkben el akar erőtléni bennünket. Kétségeket támaszt szívünkben. Közben mi is, mint a választott nép, méltatlankodunk és háborgunk: Uram, én szeretlek Téged!... Uram, imádkozó, templomba járó ember vagyok! Nem törődsz velem? Olyan nehéz, olyan szűkös az életem! Ilyenkor Isten megbíztat, hogy ne bátorodjunk el, hanem erős hittel kapcsolódjunk Ő belé és úgy vándoroljunk az életünk útján.

Az Igében Isten még azt is mondja: **...ne féljeteK, ne rettegjeteK, mert az Úr, a te Istened, maga megy veled!** Így bátorít ifjút és szülőt, valamint keresztszülőt az Úr ma is! A keresztelestől a konfirmációig az Úr ment veletek, a családotokkal, a rokonságotokkal. Ne féljeteK, ne rettegjeteK, szólott mindnyájatokhoz minden nap. Mert az Úr a te Istened megy veled! Mi sokszor elhagyjuk egymást. Búcsúunk utazáskor, elváláskor. És elhagyjuk egymást, amikor kiköltözünk ez árnyékvilágból. Aztán egyedül érzi magát az ember. Isten azonban soha sem hagy el bennünket. Éppen az elmúlt áldozócsütörtök

alkalmával tudatosult bennünk, hogy bár Jézus Krisztus a mennybe ment, de Igéje és Szent Lelke által mindig és mindenütt velünk van!

Isten még emlékezteti is Mózeset, hogy miképpen volt jelen a pusztai vándorlás alatt. Legyőzte az idegen népeket és csodálatosan átvitte száraz lábbal a Veres tengeren, aztán táplálta őket, a kősziklából vizet fakasztott, stb.

Így volt a mi életünkben is. Szűkös világunkban, pusztai vándorlásunk alatt mindig adott az Úr nekünk kenyeret és vizet. Az Élet kenyerét és az Élet vizét, magát Jézust! Kell-e ettől édesebb kenyér, édesebb víz?! Kell-e attól drágább táplálék, mint az Úrvacsora kenyere és bora?! Isten bátorít minket. A sátán nem győzhet le bennünket, ha az Úr Jézussal vándorolunk.

Amikor Mózes ezt a bátorítást meghallja a népre nézve, odamegy Józsuéhoz és elmondja neki. Így mentek hozzátok a szüleitek és a keresztszüleitek és vitték az Isten bátorítását nektek, drága ifjú testvéreim.

Józsué is ugyanezt kell meghallja, csak más formában: **Maga az Úr megy előtted. Ő lesz veled! Nem hagy el téged és nem marad el tőled. Ne félj hát és ne rettegj!** Egy kissé másképpen hangzik, de ugyanaz a bátorítás, mint amit Mózes hallott az Úrtól. Józsué először egy nagy ígéretet kap és utána a bátorítást. Ha félne is Józsué, hallja meg, hogy maga az Úr megy előtte. Ő lesz vele.

Drága ifjú testvéreim! Drága szülők és keresztszülők! Kedves Testvéreim! Nem ezt tapasztaljuk egész földi életünkben? Az Úr előttünk megy, mint jó Pásztor és vezet bennünket. Mi pedig megyünk utána, mert ismerjük az Ő hangját. Ti is megismertétek az Ő hangját, mint ahogy szüleitek és mi gyermekkorunkban. Követjük Őt és Ő megelégti a mi éhes és szomjas lelkünket. Jézus ezt adja nekünk. Előttünk megy. Velünk van: Nem hagy el bennünket. Mi sokszor elhagyjuk Őt, de Ő akkor is megkeres bennünket. Ott hagyja a kilencvenkilencet és utánunk jön, hogy a századikat, az elveszettet is megkeresse. Így talált meg benneteket is. Szüleitek és keresztszüleitek imádságai nem voltak hiábavalóak és a konfirmációi vallástételek áldás lesz a ti életetekre nézve. Csak figyeljete az Ő hangjára és kövessétek ti is a jó Pásztort.

Aztán amikor Mózes is és Józsué is meghallja ezt a bátorítást, Mózes azt mondja Józsuénak: **Gyűjtsd egybe ezt a népet.** És összegyűjti a népet. Isten nagy fontosságot

tulajdonít annak, hogy az Ő népe összegyülekezzen az Ige hallására. Ezért rendelte a nyugalom napját. Amikor összegyülekezünk, akkor mindannyian át kell éljük az Úrral való közösségünket. Mózes azt mondja Józsuénak, hogy gyűjtse össze a férfiakat, az asszonyokat, a gyermekeket, még az idegeneket is. A legkisebttől a legnagyobbig mindenkinek személyes kapcsolata kell, hogy legyen az Úrral. Össze kell gyűlni az Ige hallására. Nem hasztalan tehát ez az összegyülekezés. Itt Igét kell hallani és Igét kell tanulni. Meg kell tanulni, hogy egyedüli Úr létezik égen és földön, az egész világmindenségben. Nem én vagyok az Úr, pedig sokszor szeretnék. Jézus kell, hogy a középpontban legyen. Akinek Jézus van az élete középpontjában, az már hallja az Ő szavát. Boldog örömmel tapasztalja, hogy milyen áldott hívása tud lenni Jézusnak: **Jöjjetek énhozzám mindnyájan...** Így jöttünk most is ide. Megfáradva a konfirmációra való készülődésben, de Ő megbátorít bennünket, hogy velünk van és Vele bátraknak kell lennünk. Vele kell küzdenünk a bűn és a Sátán ellen. Mindenek előtt azonban össze kell gyülekeznünk. S ebben az összegyülekezésben az első a férfi. A család feje. Vele jön a feleség és jönnek vele a gyermekek. Így van ez?

Sokan mondják, hogy otthon is lehet olvasni az Igét. S valóban, minden családban van már Biblia. Naponta olvashatjuk az Igét, de a közösséget nem lehet megspórolni, amikor egymás hite által épülhetünk.

Egyébként, akik azt mondják, hogy otthon is lehet Bibliát olvasni, nem ezt teszik. Ugyanis ha olvasnák, akkor vágnának a közösségbe is.

Vajon nem azért van annyi gond és probléma a mi életünkben, mert messze kerültünk Istentől? Mindnyájan: férfiak és nők és gyermekek, mindenki... Eltévesztjük életünket.

Hallgassuk, tanuljuk, tanítsuk az Igét, mert egyedül az által lesz a mi népünknek megtartatása. Ezt el ne felejtjük soha!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.05.08.

Csomay Árpád.